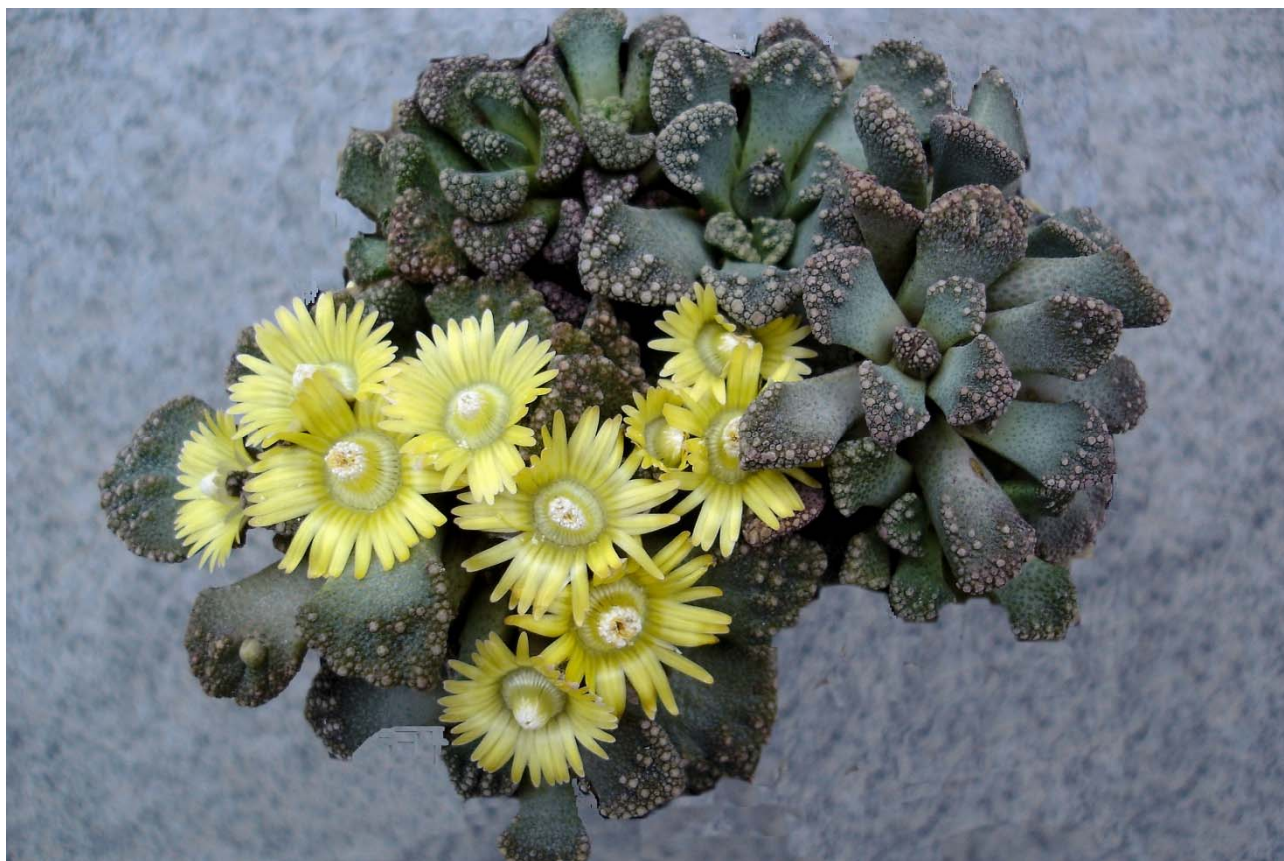

AdRem

Nummer 2, Mei 2023, Jaargang 43

Inhoud

Wat er allemaal aan de hand was	2	Steengoed	7
Plant van de (twee) maand(en)	3	Met een boekje in een hoekje	9
Fotogalerij.....	4	Onder ons gezegd	10
Wilde mutanten.....	5	Jaarprogramma 2023.....	11
Twee hobby's gemakkelijk te combineren.....	5		

Succulenta—Afdeling “De Achterhoek”

Opgericht september 1975

Bestuur

Verenigingsavonden:

Iedere tweede donderdagavond van de maand in "Kruidenhof te Mallum" In Eibergen. Aanvang 20:00 uur.

Contributie:

Lidmaatschap € 15,- per jaar. Te voldoen op bankrekeningnummer IBAN NL 95 RABO 0189523832 t.n.v. Cactusvereniging "De Achterhoek".

Naast de contributie voor de afdeling, moet er ook nog € 30,- contributie aan de landelijke vereniging "Succulenta" betaald worden.

Informatie:

Voor informatie over de vereniging kunt u op de hiernaast staande adressen terecht, of op de verenigingsavonden zoals hierboven vermeld staat.

Voorzitter:

Theo Rengelink
Geleijnsestraat 48
7009 KE Doetinchem
0314 324154

Secretaresse:

Annie Heijnen,
Kuipersweg 9
7107 BC Winterswijk
0543 564314

Penningmeester:

Diddy Hoogstraten
Rozenkamp 8
7151 VN Eibergen
0545 472778

Leden:

Trudy Welman
Julianastraat 17
7161 CP Neede
0545 295813

Jurrie Hardiek,

M. Krusemanstraat
122
7513 HM Enschede
053 4301499

Wat er allemaal aan de hand was

In de maand maart is er niet zoveel gebeurd op cactusgebied, alleen de laatste planten verpoten en nog wat uitgebloeide bloempjes van vorig jaar verwijderen. Die laat ik volgend jaar wel zitten, het word veel te veel werk.

De maand april begon met de open dag en beurs bij Ubink. Lekker gekletst met veel mensen. Ik was er heen gegaan met een cactusvriend van me uit Wijchen, was heel gezellig. 14 april heb ik twee bezoekers in mijn tuin gehad van de vrienden van de Boliviaanse cactussen, Albert Hofmann en Arjen de Boer. Ik denk dat elke cactusliefhebber het wel leuk vindt als er mensen geïnteresseerd naar je planten komen kijken. Nu moet ik alleen de tuin van Arjen en Johan de Vries nog bekijken, dan heb ik alle leden van de Boliviaanse club gehad. Is ook niet zo moeilijk, we zijn maar met 7 man, hihi.

Begin april mijn ongediertebestrijding-lezing gegeven voor de afdeling Nijmegen. We waren in totaal met 8 of 9 man, dus zo slecht doet onze afdeling het niet! Meteen weer een afspraak

gemaakt met een man uit Cuyck, die wou mijn boomvarens wel eens zien, leuk!

Zaterdag een leuke voorjaarsbijeenkomst van de varenvereniging gehad, in Rumpt. Twee lezingen van drie kwartier, een tuinbezoek en een ruilbeurs. Ik zat te denken, misschien is een ruilbeurs voor onze club ook wel een leuk idee?

Voorts ben ik zojuist lid geworden van de Arbeitsgruppe Echinopseen, een onderafdeling van de Duitse cactusvereniging. Ik was al bang dat ik me zou gaan vervelen.

Vanavond een oude Cleistocactus straussii, twee Schlumbergera's en een Gasteria opgehaald. De Schlumbergera's zaten helaas helemaal onder de wolluis en waren niet meer te redden. De Cleisto is ook niet de mooiste, maar hij lijkt geen wolluis te hebben. Verpoten en in quarantaine!

Begin april voor het eerst water gegeven, maar met dit koude voorjaar kan het volgens mij wel tot juni duren eer de Rebutia's gaan bloeien. We hebben er geen haast mee, zullen we maar zeggen.

Theo

Plant van de (twee) maand(en)

Lophophora diffusa, of in het Nederlands de onechte of valse peyote, is een kleine bolvormige, stekelloze cactus uit de staat Queretaro, Mexico. Hij groeit hier in droge en steenachtige woestijn op een hoogte van 1.300 tot 1.800 meter boven zeeniveau. De grond is zanderig en kalkhoudend, diep genoeg voor hun dikke penwortel en ze groeien meestal in de schaduw van plaatselijke struiken.

Ze worden tot zo'n 7 cm. hoog en 12 cm. breed, hebben een beetje geel-groenige kleur en de oudere exemplaren hebben borsteltjes of kwastjes uit de areolen, tot wel 2 cm. lang.

Dit borstel dragen is ook de betekenis van de geslachtsnaam, Lophophora. Dat maakt ook meteen de charme van deze planten uit, de oude twee planten waarvan Gerda nu de gelukkige bezitster is, zijn ook ruim voorzien van deze grappige kwastjes. De soortnaam diffusa slaat op de nauwelijks zichtbare (diffuse) tuberkels.

Deze planten groeien erg langzaam, hebben een zacht lichaam en zijn dus gevoelig voor te veel water of mest, waardoor ze open kunnen knappen, gaan rotten of onnatuurlijke groeivormen gaan vertonen. Niet te scheutig met de watergiftten dus, Gerda!

Meestal zijn ze solitair, maar soms vormen ze clusters. In de natuur komen ook populaties voor waarvan de afzonderlijke koppen tot wel 25 cm. doorsnee kunnen worden, of de clusters tot wel 50 cm. doorsnee. De ribben zijn nauwelijks herkenbaar en ze hebben witte tot geelwitte of rozig witte bloemen tot 3 cm. doorsnee. Deze soort bevat nauwelijks mescaline, waar de echte peyote om bekend staat. Gelukkig worden deze planten in de natuur nauwelijks geplukt voor consumptie, maar toch hebben ze te lijden van roof voor de liefhebberij (wat een vreemd soort liefhebbers!) en aangezien het verspreidingsgebied vrij klein is, is de soort in zijn geheel toch kwetsbaar (vulnerable), volgens de I.U.C.N., de internationale organisatie die bepaalt hoe kwetsbaar of bedreigd een

bepaalde soort plant of dier is. Op Wikipedia hebben ze het zelfs over slechts 3.000 exemplaren die in het wild nog over zijn! Het zal me dan ook niks verbazen als deze soort binnen niet al te lange tijd een bedreigdheds-status opschuift richting bedreigd (endangered), misschien dat er dan ook meer werk gemaakt wordt van de bescherming van deze mooie soort. De L. diffusa is trouwens de meest zuidelijk voorkomende Lophophora soort.

Bronnen: cactuslexicon Hunt, Liffle (incl. foto), Wikipedia, Cactussencyclopedie, Sibek en Kunte

Theo

Fotogalerij

Foto 1: Aylostera's

Foto 2: Cumulopuntia spp., Argentinië

Foto 3: Digitorebutia, Argentinië

Foto 4: Eekhoortjebrood, mmm!

Foto 5: Jong geleerd...

Foto 6: Parodia maassii, val de Humahuaca, Argentinië

Wilde mutanten

Gymnocalycium spegazzinii, cristaat

Gymnocalycium spegazzinii is een zwaar bedoornde cactus uit het noorden van Argentinië. Hier groeit hij op hoogtes van 1300 tot 3600 meters boven zeeniveau, een echte bergbewoner dus. Hij groeit meestal in de beschutting van een struikje of boompje. Hij heeft een heel vlak lichaam, zodat hij soms maar heel iets boven de grond uitsteekt, terwijl hij wel een diameter van over de 15 cm. bezit. Bij ons in Noord Europa groeit hij erg traag, dus ik neem aan dat deze cristaat al enkele jaartjes er op heeft zitten. Deze planten zijn we behoorlijk veel tegengekomen, maar slechts twee keer hebben we een cristaat gezien.

Door de schaduw van de struik zijn het niet de mooiste foto's, maar de kam is op de rechterfoto redelijk duidelijk te zien. De linkerfoto is een normaal exemplaar. En zo groeien ze nu eenmaal moet je maar denken, de beschutting van de struikjes hebben ze nodig. Deze foto's zijn genomen iets ten zuiden van Cafayate, Salta.

Foto 7: *Gymnocalycium spegazzinii* (normaal exemplaar)

Foto 8: *Gymnocalycium spegazzinii* (met kam)

Theo

Twee hobby's gemakkelijk te combineren

Het is weer zover, hierbij de drie inheemse planten van deze keer.

Foto 9: *Glaucium flavum*

Als eerste de **Gele hoornpapaver** (*Glaucium flavum*) uit de Papaverfamilie (Papaveraceae). Een plant van de Rode Lijst als zeldzaam maar iets toenemend. Een plant die voorkomt op vloedmerken op Texel en Rottumeroog en in 2005 met honderden bij Neeltje Jans. De gele bloemen verschijnen van juni tot augustus en de plant is tot 60 cm hoog. Het is een 2 jarige plant maar soms ook een vaste plant. *Glaucium* is afgeleid van het Griekse *glaucos* wat blauw-groen betekend wat slaat op de kleur van de bladeren. *Flavum* betekend geel. De plant bevat oranjegeel melksap. De bloem heeft een doorsnede van 7,5 cm.

De tweede plant is de **Heidekartelblad** (*Pedicularis sylvatica*) uit de familie van de Bremraap (Orobanchaceae). Een giftige, 2jarige half parasiet. Een zeer zeldzame plant die sterk afneemt.

Foto 10: *Pedicularis sylvatica*

Foto 11: *Pedicularis sylvatica*

De plant heeft roze soms witte bloemen in mei en juni soms in de herfst weer. . De plant komt voor op vochtig schraal grasland met andere kleine kruiden het zgn. schraal heide grasland. Pedicularis komt van het Latijnse pedicuus wat luis betekend. Omdat men dacht dat de gedroogde plant in het hooi het vee aan luizen zou helpen terwijl sylvatica bosbewoner betekend.

Foto 12: *Cynoglossum officinale*

De derde plant is de **Veldhondstong** (*Cynoglossum officinale*) uit de Ruwbladigen familie (Boraginaceae). De plant komt voor op dijkhellingen die kalkrijk zijn. In Nederland komt hij alleen voor in de duinen van Noord en Zuid Holland . De plant bevat alkaloiden en wordt daarom als giftig aangemerkt. In de volksheilkunde werd de plant als wond heel zalf gebruikt. De rode tot blauwe bloemen verschijnen van mei tot juli en de plant wordt tot 80 cm hoog. Cynoglossum komt van het Griekse kynos wat hond betekend en glossa wat tong betekend na de vorm en beharing van de bladeren en officinale betekend geneeskrachtig.

Dit waren weer mooie inheemse planten tot de volgende keer.

Jur

Steengoed -Allium deel 2

Allium nigrum die 80 cm hoog wordt vind ik een mooie sierui met stevige stelen met crème witte bloemen en een groen hart. De bloem heeft een doorsnee van 6-8 cm en verschijnt mei en bloeit lang. Ze komt goed tot haar recht met een donkere achtergrond. In mijn tuin groeit zij goed op zonnige en half beschaduwde plekken.

Allium senescens is een mooie pol vormende sierui geschikt als bodembedekker om een vak te vullen of als rand beplanting. Deze Allium heeft geen bol maar heeft verdikte wortels. Ze wordt 40 cm hoog en bloeit de hele zomer met purperroze bloemen met een doorsnee van 4 cm. De bloemen worden druk bezocht door bijen. Het eetbare grasgroene loof blijft tot het einde van het seizoen mooi, ook in de winter blijft ze bladhoudend, het lelijke blad verwijder ik in het voorjaar.

Allium ostrowskianum staat sinds 2007 in de rotstuijn. De nabij gelegen spar geeft haar geen kans meer om te bloeien. Ze vormt nog wel loof. Ze wordt tot 20 cm hoog en bloeit in mei-juni in een los bloemscherm met 10 tot 15 rozerode bloemen.

Allium sphaerocephalon, de Nederlandse naam is trommelstokje, is afkomstig uit het Middellandse Zeegebied en de Kaukasus. Een sierui die in juli – augustus bloeit met prachtige purper gekleurde bloemkogels op 40 - 70 cm lange stengels. Kan verspreidt of in groepjes in de border worden geplant. Zaaït zich makkelijk uit ook in de voegen tussen tegels en klinkers en is daar moeilijk te verwijderen als de bolletjes langer dan een jaar daar staan.

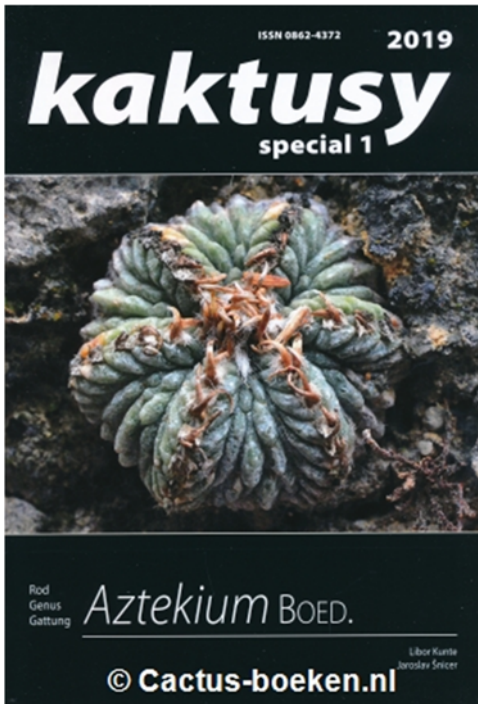

Allium siculum syn. **Nectaroscordum siculum** heeft haar habitat in Turkije, de Krim, Griekenland, Bulgarije, Roemenië, Zuid-Frankrijk inclusief Corsica en Italië . Bij kneuzing van de bol ruikt ze enorm naar knoflook. Ze groeit in vochtige, schaduwrijke bossen. Deze Allium wordt 120 cm hoog en in mei - juni bloeit ze met clusters van sierlijk hangende crèmekleurig bloemen. De bloem heeft een kastanjebruine streep langs elk bloemblad en een wit uitlopend uiteinde en is groen getint aan de basis. Ze komt goed tot haar recht tussen laat bloeiende planten waarvan de bloeistengels korter zijn dan haar bloemen. Na de bloei volgt de rechtopstaande zaaddozen in de nazomer. Het blauwgrijze blad is driehoekig in dwarsdoorsnede en sterk draaiend langs de lengte van de opgaande bladeren.

Trudy

Met een boekje in een hoekje

Deze boekbespreking gaat over Kaktusy special 1 2019, Aztekium. Dit boekje bevat 51 bladzijden, in het Engels, geschreven door Libor Kunte en Jaroslav Snicer. Het behandelt uitsluitend het geslacht Aztekium, met zijn 3 soorten. Dit is een Mexicaans geslacht uit de sierra madre oriental, die van gips in zijn substraat houdt. De soorten en hun ondersoorten worden apart behandeld en besproken, inclusief vindplaatsen met GPS coördinaten. Of dit soort gedetailleerde informatie alleen op conservatie bedachte bezoekers lokt, die tevreden zijn met slechts een foto? Ik vraag het me af.

Verder behandeld het boekje uitvoerig de streek waar ze voorkomen, inclusief ontstaansgeschiedenis, neerslaggemiddelden en eventuele andere bezienswaardigheden (op cactus -en andere gebieden). Ik had een tijdje terug dit boekje gekocht en heb hem nu pas echt gelezen, nu ik 1 april een geënte A. ritterii gekocht heb van een Hongaar. Toch een leuk boekje om te lezen, ook als je niet meteen in deze planten geïnteresseerd bent, zoals ik. Als je de plant op de voorpagina van het boekje ziet word je toch meteen een beetje verliefd op ze!

De foto's zijn heel mooi weergegeven, met veel habitatfoto's en verspreidingkaartjes. Op het eind van het boekje wordt er ingegaan op de beste zaai- en kweekmethoden, wel handig bij een geslacht dat als moeilijk te boek staat.

Ik heb het boekje besteld op internet voor zo'n 15 euro plus verzendkosten. Als je een beetje zoekt kun je meestal wel een aanbieder vinden.

Wie het boek wil lezen, kan hem natuurlijk ook altijd van mij lenen, gewoon even melden via de mail, dan neem ik hem de volgende avond mee.

Theo

Foto 13: Open dag Ubink op zaterdag 1 april 2023 (foto Trudy)

Onder ons gezegd

Verslag van de bijeenkomst op donderdag 9 maart 2023.

Jurrie is 25 jaar lid van Succulenta. Vanaf deze plaats hartelijk gefeliciteerd.

Tonnie vraagt nog aan Johan van Dijk of hij met ons reisje mee wil.

Het is vanavond praktijkavond en verschillende mensen hebben plantjes meegebracht waar ze wat over willen weten of vertellen. Ook zijn er loepjes meegebracht zodat we het nog beter kunnen bekijken. Het was een leerzame en geslaagde avond, wel een idee om dit jaarlijks te doen.

De plant van de maand is een *Lophophora diffusa*, gewonnen door Gerda Te Veldhuis. Theo schrijft het stukje hierover.

Het reisje is definitief op zaterdag 10 juni.

Tonnie, Bennie en ik zijn bij Jan en Ans Dankbaar op bezoek geweest. Hij is heel erg ziek geweest maar nu weer iets aan de beterende hand. We hopen dat hij snel meer opknapt.

Op 1 april gaan een aantal mensen naar de open dag bij Gert Ubink. En in april komt Geert Borgonje een lezing houden wat altijd een mooie avond wordt. Hopelijk komen jullie allemaal.

Foto 14: Kruidenhof te Mallum, onze vergaderlocatie (foto Trudy)

Verslag van de bijeenkomst op donderdag 13 april.

De tuinavond in Enschede op 8 juni gaat niet door, Jurrie kan er geen contact krijgen. Ik heb nog naar Garten Picker in Weseke gebeld maar er was een Duitse feestdag dus het was gesloten. Nu kunnen we terecht bij Tonnie en Bennie Woerts. Eerst gaan we op 9 mei nog naar de fam Welman als Trudy tenminste zover is hersteld van haar heupoperatie. Ze hebben bij haar namelijk de schroeven uit de heup gehaald die er na haar gebroken heup ingezet waren.

Vanavond geeft Geert Borgonje een lezing over vaste planten. Hij begint met foto's van de tuin bij Piet Oudolf in Hummelo. Daarna gaan we naar Engeland oa Kew Garden en Wisley Garden. Vervolgens naar Erfurt in Duitsland. Ook komt de Garten Picker in Weseke nog voorbij waar we volgend jaar hopen heen te gaan. We zien heel veel prachtige tuinen met groepen vaste planten in schitterende kleurencombinaties.

De plant van de maand voor het verhaaltje is een *Obrepanda purpurea* en wordt gewonnen door Jos Bentert. Er zijn nog twee aspirantleden aanwezig om een keer te kijken. Zij hebben een soort kringloopwinkel van planten in Doetinchem. Volgens mij waren ze wel enthousiast.

Annie

Jaarprogramma 2023

Januari	12	Reisverslag Theo Rengelink over Argentinië.
Februari	9	Jaarvergadering en vervolg over Argentinië.
Maart	9	Praktijkavond
April	13	Lezing Geert Borgonje over vaste planten.
Mei	11	Tuinbezoek fam Welman in Neede.
Juni	8	Bezoek aan een kwekerij in Enschede.
Juli	13	Tuinbezoek aan de fam Bentert in Denekamp.
Augustus		Vakantie
September	14	Lezing Gert Ubink.
Oktober	12	Ruilavond.
November	9	Wordt verzorgd door Theo Rengelink.
December	14	Gezellige praat- en foto-avond.

Open Dag

Voorjaar 2024

Mijnsherenweg 20

1433 AS Kudelstaart

Tel. 0297 326889

